

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/19/2015
Identifikačné číslo spisu:	6408010288
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6408010288.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. júla 2015 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému Ing. N. K. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, o dovolaní obvineného Ing. N. K. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. decembra 2014, sp. zn. 3 To 110/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. N. K. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 13. mája 2014, sp. zn. 2 T 68/2008 bol obvinený Ing. N. K. (spolu s obvineným Mgr. Q. I.) uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestného zákona“) na tom skutkovom základe, že

dňa 3. septembra 2005 v dopoludňajších hodinách, na trase 5. ročníka cyklomaratónu Merida - Zelená stopa, pri prechode Kremnickými vrchmi, obžalovaný Ing. N. K. - predseda organizačného výboru a obžalovaný Mgr. Q. I. - člen organizačného výboru, ktorý mal na starosti vyznačenie trate v oblasti Kremnických vrchov, nezabezpečili dodržanie všeobecných pravidiel horskej cyklistiky v Slovenskej republike schvaľovaných komisiou Slovenského zväzu cyklistiky, nezabezpečili riadne označenie nepredvídateľnej prekážky, spustenej kovovej rampy, v dôsledku čoho vedúci pretekár O. C., nar. XX. V. XXXX narazil bicyklom do neoznačenej spustenej kovovej rampy a pri náraze utrpel zranenia trieštivú zlomeninu predkolenia vpravo, totálne poškodenie predkolennej cievy vpravo, traumatické totálne poškodenie ihlicového nervu pravej dolnej končatiny, traumatické poškodenie vretenného nervu, zlomeninu základného článku palca pravej nohy a iné, ktoré si vyžiadali dobu práceneschopnosti od 3. septembra 2005 do 4. januára 2007 a zanechajú trvalé následky.

Okresný súd obvinenému uložil podľa § 224 ods. 2 Trestného zákona, § 53 ods. 2 písm. a/, ods. 3 Trestného zákona peňažný trest vo výške 166 €.

Podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného O. C. odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podali obvinení Ing. N. K. a Mgr. Q. I. a poškodený O. C. odvolania. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 10. decembra 2014, sp. zn. 3 To 110/2014, podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvineným Ing. N. K. a Mgr. Q. I. uložil spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému O. C. škodu vo výške 18 240 €. So zvyškom nároku na náhradu škody poškodeného odkázal na občianske súdne konanie. Podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený, prostredníctvom obhajcu, dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. j/ Tr. por. (podľa obsahu dovolania má byť správne písm. i/ Tr. por.), teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia).

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že si nie je vedomý zanedbania povinností. Ako predseda organizačného výboru nemal povinnosť prechádzať trať a jednotlivé úseky trate mali na starosti traťoví komisári. Jednu rampu niekto uzavrel schválne, s úmyslom zmať preteky. Tomuto by nezabránil ani predjazdec. V žiadnom predpise nie je stanovený časový odstup vykonania kontroly pred pretekmi. Súd nevykonával výsluch svedka k zisteniu okolností ohľadne uzamknutia trate, a to z dôvodu jeho zdravotného stavu. Tým došlo k nedostatočne zistenému skutkovému stavu veci a rozhodovaniu za neúplného dokazovania.

Dovolať v ďalšej časti namietol porušenie zákona zo strany krajského súdu, ktorý pripustil odvolanie poškodeného z dôvodu, že tento nerozumel poučeniu a požiadal o prinavrátenie lehoty na podanie odvolania. Pritom po vyhlásení rozsudku pred súdom prvého stupňa sa poškodený vzdal práva podať opravný prostriedok. Rozhodnutie krajského súdu zároveň neobsahuje dôvody zrušenia prvostupňového rozhodnutia, ani spôsob pochybenia okresného súdu. Dovolaciemu súdu navrhol zrušiť oba rozsudky a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K dovolaniam sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, ktorý sa stotožnil s rozsudkami súdov. Zo strany odsúdeného bolo preukázané porušenie súťažných pravidiel horskej cyklistiky v Slovenskej republike podľa čl. 1.3.3.1 a 1.3.3.3. Konanie, ako aj dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Prokurátor súhlasil s názorom obvineného, že právo poškodeného zaniklo prehlásením o vzdaní sa práva podať opravný prostriedok. Krajský súd bez odôvodnenia prinavrátil poškodenému lehotu, čím presiahol svoje právomoci. Súčasne o náhrade škody rozhodol bez náležitého dokazovania. Dovolaciemu súdu navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

K dovolaniu sa vyjadril spoluobvinený Mgr. Q. I., ktorý sa stotožnil s dovolaním obvineného s tým, že nemal vedomosť o predmetnej rampe, pretože v čase značenia trate bola otvorená, zhrdzavená a ukrytá v poraste. V deň pretekov predchádzal inkriminovaným úsekom svedok C., ktorý potvrdil, že rampa musela byť otvorená, lebo žiadnu nevidel. V rovnaký deň išiel cez tento úsek aj Ing. L., ktorý bol iniciátorom vybudovania danej rampy, pretože chcel zabrániť prechodu lesom z Turčeka na Krahule, čo sám potvrdil. Tento svedok nebol vypočutý napriek tomu, že bol predpoklad o zavretí rampy práve ním. Dovolaciemu súdu navrhol rozsudok ako nespravodlivý zrušiť.

K dovolaniu sa vyjadril poškodený, ktorý navrhol dovolanie odmietnuť, pretože nie sú naplnené dovolacie dôvody. Povolenie navrátenia lehoty bolo riešené v samostatnom uznesení z 29. októbra 2014.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa §§ 369 ods. 2 písm. b/, 373 Tr. por., na Okresnom súde Žiar nad Hronom, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

Obvinený predovšetkým namietol neporušenie svojich povinností ako predsedu organizačného výboru pretekov. K jeho argumentácii sa podrobne vyjadril krajský súd, preto dovolací súd na toto odôvodnenie v podrobnostiach odkazuje.

Zároveň najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili nižšie súdy. Podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych nedostatkov, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§§ 322 ods. 3, 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je viazaný zistením skutkového stavu, ako ho ustálil okresný súd. V danej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným (spolu s obvineným Mgr. Q. I.).

Obvinený v dovolaní uviedol ako dovolací dôvod aj § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., avšak žiadnym spôsobom nešpecifikoval, v čom mala spočívať nezákonnosť vykonaných dôkazov. Za nezákonnosť nemožno považovať nevykonanie navrhnutého dôkazu, resp. hodnotenie dôkazov zo strany súdu v

rozpore s predstavami obvineného. Je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla. V danom prípade súd nepristúpil k výsluchu Ing. L., aj napriek príkazu odvolacieho súdu, z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu, na základe viacnásobného nedoporučenia jeho všeobecnej lekárky. Súd svedka opakovane predvolával, avšak jeho ochorenie onkologického charakteru mu účasť na pojednávaní znemožňovalo.

K navráteniu lehoty na podanie odvolania poškodeným najvyšší súd konštatuje irelevantnosť tejto námietky. Krajský súd uvedenú otázku vyriešil ako predbežnú a právoplatne o nej rozhodol uznesením zo dňa 29. októbra 2014, č. k. 3 To 110/2014-570. V odôvodnení rozhodnutia sa pritom zaoberal dôvodmi vyhovenia návrhu poškodeného, preto odvolací súd nemal povinnosť svoju argumentáciu v uznesení zo dňa 10. decembra 2014 opakovat'.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. N. K. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.